

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2689/2023
14.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Горан Тодоровић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Јастребачки партизани“ Меровина, чији је пуномоћник Дамир Бранковић, адвокат из ..., ради утврђења и поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3218/22 од 06.12.2022. године, у седници одржаној 14.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3218/22 од 06.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П1 263/19 од 01.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи као незаконито решење туженог о престанку радног односа број .. од 30.08.2019. године и одлука органа управљања туженог број .. од 13.09.2019. године, као и да се обавезе тужена да тужиљу врати на рад. Ставом другим изреке, тужба тужиле којом је тражила да се утврди да је у радном односу на неодређено време код тужене услед преображаја радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време услед рада који је трајао дуже од пет дана од дана повратка запосленог ББ на рад, а почев од 25.09.2018. године је одбачена. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 102.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3218/22 од 06.12.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и у ставу другом изреке и жалба тужиле одбијена, као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је обавезана тужилца да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 93.000,00 динара, док је захтев туженог за накнаду трошкова преко наведеног износа па до износа досуђеног првостепеном пресудом од 102.750,00 динара одбијен, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је била запослена код тужене на радном месту наставника ... по основу више уговора о раду на одређено време, у периоду од 22.10.2012. године до 01.11.2018. године. Тужилца је од 01.11.2018. године била запослена на радном месту ... све до 30.08.2019. године, када јој је решењем тужене број .. престао радни однос истеком времена на који је заснован. Тужилца је против наведеног решења поднела жалбу школском одбору тужене који је исту решењем број .. од 13.09.2019. године, одбио, као неосновану. Тужбом поднетом 08.10.2019. године тужилца тражи поништај наведених решења тужене о престанку радног односа и утврђење преображаја радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужилце за поништај оспорених решења тужене налазећи да је тужилци оспореним решењима тужене на законит начин престао радни однос истеком рока на који је заснован у складу са одредбом члана 175. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...75/14). Првостепени суд је одбацио тужбу тужилце у делу који се односи на утврђење да је у радном односу на неодређено време услед прерастања радног односа налазећи да је тужба поднета по истеку преклузивног рока од 60 дана од дана сазнања за повреду права. Међутим, по аргументацији другостепеног суда, тужбени захтев за утврђење прерастања радног односа у неодређено време је неоснован јер у конкретном случају не може доћи до преображаја радног односа имајући у виду да је тужена основна школа а да у складу са одредбама члана 155. став 10. Закона о основама система образовања и васпитања не може доћи до преображаја радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време код послодаваца који се налазе у систему предшколског, основног или средњег образовања.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Тужилца је била у радном односу код тужене основне школе, која је установа образовања и васпитања, у ком смислу се на положај и права запослених код тужене примарно примењује Закон о основама система образовања и васпитања, док се у погледу питања која тим посебним прописом нису регулисана супсидијарно примењује Закон о раду као матични закон у области рада (члан 2. став 2. Закона о раду).

Оспореним решењем о престанку радног односа од 30.08.2019. године тужили, по занимању мастер учитељ, запосленој на пословима ... престао је радни однос 31.08.2019. године. Из образложења оспореног решења произилази да је тужили радни однос престао истеком рока на који је закључен уговор о раду у складу са одредбом члана 175. тачка 1. Закона о раду. Решењем Школског одбора од 13.09.2019. године одбијена је жалба тужиле на наведено решење од 30.08.2019. године, као неоснована.

Према члану 175. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 75/14), који је важио у време престанка радног односа тужиле, радни однос заснован на одређено радно време престаје истеком рока на који је заснован.

У складу са наведеном одредбом радни однос заснован на одређено време, по самом закону престаје истеком рока на који је заснован. У конкретном случају тужиле је уговором о раду од 31.10.2018. године засновала радни однос на одређено време до преузимања запосленог, односно до коначности одлуке о избору кандидата по конкурс за пријем у радни однос на неодређено време, а најкасније до 31. августа текуће године. Дакле, код утврђеног чињеничног стања да је истекао рок за који је тужиле засновала радни однос код тужене наведеним уговором о раду, тужили је у складу са цитираном законском одредбом престао радни однос истеком рока на који је закључен уговор о раду. Код изложеног, оспорено решење о престанку радног односа није незаконито, као ни предметно решење школског одбора тужене, како правилно сматрају нижестепени судови.

Одредбе члана 132. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ број 72/09...52/11- који је важио у време заснивања радног односа тужиле) регулишу радни однос на одређено време. Ставом 9. овог члана је предвиђено да радни однос на одређено време не може да прерасте у радни однос на неодређено време.

Тужиле је, како произилази из утврђеног чињеничног стања била у радном односу код тужене на основу више уговора о раду на одређено време, и то на радном месту наставника ... у периоду од 22.10.2012. године до 01.11.2018. године, а од 01.11.2018. године до престанка радног односа на радном месту ... .

Дакле, како наведени Закон о основама система образовања и васпитања, као посебан закон (чија правила искључују општа правила), предвиђа да радни однос који је заснован на одређено време не може са прерасте у радни однос на неодређено време, односно изричито искључује могућност преображаја радног односа, правилан је закључак другостепеног суда да у конкретном случају није могло доћи до прерастања радног односа у радни однос на неодређено време.

Код изложеног неосновани су ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права.

Без значаја је указивање ревизије да је тужиле након повратка запосленог ББ на рад наставила да ради без закљученог уговора о раду и с тим у вези да се не ради о прерастању радног односа у радни однос на неодређено време, већ о ступању тужиле на рад без закљученог уговора о раду имајући у виду утврђено чињенично стање да је

тужилња са туженом након тога закључила још два уговора о раду на одређено време (уговор о раду од 18.10.2018. године и од 31.10.2018. године).

Како се осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијене пресуде, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**